

СТАНОВИЩЕ

от

доц.д-р Александър Ангелов Иванов,

член на научно жури в конкурс за заемане на академичната длъжност

ДОЦЕНТ, обявен от Бургаски свободен университет в ДВ, бр. 62/01.08.2017г.

За участие в конкурса за академичната длъжност „доцент” по чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ по научно направление 3.6 Право „трудово и осигурително право”, обявен от Бургаски свободен университет в ДВ, бр. 62/01.08.2017г., е подал документи само един кандидат – д-р Радостина Стоилова Иванова-Мишинева, главен асистент в БСУ на основен трудов договор. Документите, представени от нея за участие в този конкурс са подадени в срок, спазена е и законоустановената процедура по обявяването му. Като член на научното жури за провеждане на конкурса представям становището си, изготвено на основание чл. 26, ал. 2 от Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и чл. 57, ал. 3 и 4 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ.

1. Обобщени данни за научната продукция и дейността на кандидата

Радостина Стоилова Иванова-Мишинева е щатен преподавател в Бургаския свободен университет от 1994г. От 2010 г. е главен асистент, а през 2014 г. защитава докторска дисертация. Преподавател е по трудово право и обществено осигуряване.

За участие в конкурса са представени монография, студия, три статии и три доклада, от които личи научният интерес на кандидата към проблемите на трудовото и осигурителното право.

2. Оценка на научните и на практическите резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.

Сред представените от кандидата научни публикации за участие в конкурса от особено значение е монографията „Индивидуални претенции по колективен трудов договор”.

Трудът се състои от въведение, четири глави и заключение. Във въведението е разкрито понятието за колективен трудов договор и възникващите по него индивидуални претенции.

Глава първа е посветена на понятието и общата характеристика на индивидуалните претенции. Разгледани са претенциите на работници и служители за неизпълнение от работодателя на задължения, които са създадени с нормативната част на колективния трудов договор, както и на такива, договорени в облигационната му част (с. 12 и сл.). Направено е предложение *de lege ferenda* за предвиждане право на иск на работодателя за обявяване на недействителност на договора, с който той е обвързан по силата на членството му в представителна работодателска организация (с. 20).

Във втората глава са разгледани индивидуалните претенции на работници и служители, относно съществуването и действителността на колективния трудов договор (с. 27 и сл.). Аргументирано е разбиране за приложение на основанията за недействителност на договорите по ЗЗД спрямо колективния трудов договор, като са изтъкнати и спецификите с оглед на неговата правна природа (с. 33 и сл.). В тази връзка специално внимание е отделено на недействителността на колективен трудов договор или на отделни негови клаузи поради допуснатата дискриминация или неравно третиране (с. 51 и сл.). Обсъден е и въпросът относно приложимостта на основанията за унищожаемост на договорите (с. 83 и сл.), както и относно допустимостта на конверсията при колективните трудови договори (с. 98 и сл.). Предмет на анализ са и претенциите на работници и служители за установяване действието на договора по време, по място и спрямо лицата (с. 101 и сл.).

Глава трета е посветена на претенциите по изпълнението на колективния трудов договор (с. 119 и сл.). Разгледани са исковете за реално изпълнение както и за обезщетение на вредите от неизпълнението. Обсъдени са и индивидуалните претенции във връзка с тълкуването на съдържанието на колективния трудов договор (с. 157 и сл.).

В четвъртата глава са разисквани съдебните производства по индивидуални претенции на работници и служители както и на производството пред Комисията за защита от дискриминация, по жалба на работник или служител за установяване на допуснатата дискриминация по отношение на него с колективен трудов договор (с. 162 и сл.). Разгледано е съдебното производство по Закона за защита от дискриминация, уредено в чл. 71 – чл. 75 ЗЗДискр. Изложението завършва с заключение, където са формулирани изводите и са направени предложения *de lege ferenda* по отношение на индивидуалните претенции по колективни трудови договори.

Приноси:

Представеният за обсъждане монографичен труд е първото цялостно систематично изследване, посветено на индивидуалните претенции по колективни трудови договори. Въз основа на критичния анализ на натрупаната съдебна практика и използвания сравнително-правен метод на изследване са направени предложения за усъвършенстване на законодателството. Направено е предложение *de lege ferenda* за предвиждане право на иск на работодателя за обявяване на недействителност на договора, с който той е обвързан по силата на членството му в представителна работодателска организация. Аргументирано е предложение за промяна в нормативната уредба, която да урежда продължавано действие на колективнодоговорните правила за работниците и служителите при напускане на синдикална организация, страна по договора. Заслужава подкрепа предложението да се уреди правото на иск на работници и служители относно съществуването или несъществуването на колективния трудов договор. Обоснована е необходимостта от уреждане на правото на иск на работници и служители, спрямо които договорът действа, относно териториалното, предметно, по време и по отношение на лицата действие на колективния трудов договор. Интерес представлява и предложението относно необходимостта за изрично уреждане на основанията за недействителност на колективния трудов договор.

3. Критични бележки и препоръки

Към труда могат да бъдат направени някои критични бележки, които обаче не се отразяват на общата му положителна оценка. В изложението често се използва родовото понятие недействителност в случаи, когато става въпрос за нищожност. Противоречието на съдебната практика не е основание за недействителност дори ако се приеме, че общите тълкувателни актове на ВКС и ВАС са източник на право.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Въз основа на всичко изложено по-горе си позволявам да изразя изцяло положителната си оценка за научните и преподавателски качества на гл.ас. д-р Радостина Стоилова Иванова-Мищинева, която отговаря на изискванията на чл.24, ал.1 ЗРАСРБ и чл.56 и сл. от ПРАСБСУ и препоръчвам на научното жури да предложи на Академичния съвет на БСУ да изберат гл.ас. д-р Радостина Стоилова Иванова-Мищинева да заеме академичната длъжност "доцент" в професионално направление 3.6 Право по специалност „Трудово и осигурително право”.

София, 10.12.2017

С уважение:

(доц. Александър Иванов)